

VŠÍMAT SI JEN TOHO, CO JE ŠPATNÉ...

Jednou si Satan vytvořil ďábelské zrcadlo, které mělo kouzelnou moc: Co bylo krásné a dobré, to se v něm zdálo ubohé a k ničemu, zatímco to, co bylo zlé a špatné, se zveličilo a ukázalo se to přitažlivé.

Satan se se svým strašným zrcadlem vydal na cestu do všech končin světa. A všichni, kdo se do zrcadla podívali, zachvěli se. Každá věc se v něm jevila znetvořená.

Zlomyslník se tím velmi bavil. Čím byly věci odpornější, tím víc se mu líbily. Jednoho dne mu zrcadlo vyklouzlo z rukou a roztříštilo se na miliony kousků. Mohutný víchř pak roznese kousky zrcadla do celého světa.

Některé kousíčky byly menší než zrnka písku a spadly do očí mnoha lidem. Tito lidé začali vidět všechno zkresleně - všímali si jen toho, co bylo špatné, a všude viděli jen zlo. Z dalších kousků byla vyrobena skla do brýlí. Lidé, kteří nosili takové brýle, už neuměli rozeznat, co je správné, ani neměli schopnost spravedlivě soudit. Nepotkali jste náhodou takové lidi?

Některé kousky zrcadla byly použity do okenních skel. Ti, kteří se dívali okny s těmito skly, viděli jen nesympatické sousedy, kteří podle nich trávili čas vymýšlením špatností.

Když se Bůh dozvěděl, co se stalo, zesmutněl. Rozhodl se, že lidem pomůže. Řekl: „Pošlu na svět svého Syna. On je můj obraz, moje zrcadlo. Bude ukazovat mou dobrotu, mou spravedlnost, mou lásku. Ukáže člověka takového, jakého jsem chtěl a zamýšlel stvořit.“

Ježíš tedy přišel jako zrcadlo pro lidi. Kdo na něho pohlédl, spatřil dobrotu a krásu, naučil se zbavovat se sobectví a lži, učil se žít spravedlivě a nikým nepohrdat. Nemocní nacházeli znovu odvahu k životu, zoufalí se posilovali novou nadějí. Ježíš těšil zarmoucené a pomáhal lidem přemoci strach ze smrti. Mnoho lidí si zamilovalo Boží zrcadlo a následovalo Ježíše. Dokázal v nich rozžehnout touhu po dobru.

Byli ale také jiní, které zlo přemohlo. Ti si přáli Boží zrcadlo rozbít. A tak byl Ježíš zavražděn. Ale vzápětí se zvedla nová vichřice: Duch svatý. Zvedl miliony kousků Božího zrcadla a rozvál je po celém světě.

Komu padl do oka malinký kousek tohoto zrcadla, začal vidět svět a lidi tak jako Ježíš. V očích se mu ukazovaly především věci dobré a krásné, spravedlnost a ušlechtilost, radost a naděje. A co bylo špatné a nespravedlivé, to mu připadalo, že je možné změnit a upravit.

Se svolením zpracováno podle knihy: Bruno Ferrero, příběhy pro potěchu duše, kterou vydalo nakladatelství Portál. Redakčně upraveno.

Další povídky naleznete na www.pastorace.cz/povidky